Nam terra reſtringit᷑ gelu ꝙ ar
bores nec ẽra poſſunt fructũ pro
ducere. Job vltio· Noſti de cui᷒
ventre exiet glacies ⁊ hyems᷒ Ter
cio propt̓ tempeſtuoſitatẽ aeris
Job Extiorib᷒ egredit᷑ tẽpeſtas
Quarto propt̓ operãdi difficul-
tatẽ hõ modicũ p̄t aliquid boni
operari· Ecci· Qui colligit lapi-
des in hyeme q̃ſi q̃ edificat domũ
ſuã de ĩpenſis alienis Ita ſpũalr̄
hyems erat ante xp̄i exitũ in mũ
dum propt̓ lubricitatẽ vie· quia
nullus ita ſanctus᷒ fuit quin opor
tebat ipſũ poſt mortẽ viã ambu
lare ad limbũ· Itẽ propt̓ tempe
ſtuoſitatẽ dine ire propt̓ pccĩn:
ita ꝙ multi ſũt ſubmerſi Itẽ prop
ter opandi difficultatẽ quia nul
la opa erant meritoia Itẽ propt̓
frigiditatẽ dilectõis diuine hõ
erat frigidus ad diligendũ· Sed
venit xp̄c a patre tanq̃ ſplendor
a ſole: qui habet viã mũdificare
et nobis demõſtrare ad eternam
vitã Itẽ opera noſtra meritoria
facere Itẽ tempeſtatẽ ſedaȓ Itẽ
terrã inflãmare Et ſplẽdor a ſole
exiens ꝓducit eſtatẽ· quia omne
tps ab illo exitu xp̄i eſt q̃ſi eſtas
ꝓducẽs flores virtutũ Hoc cõſi
derauit aĩa deuota dicẽs in canti.
Jã eñ hyems trãſijt· imber abijt
et receſſit flores in terra nr̃a appa-
ruerũt· Et hoc propt̓ ſplendorẽ
diuine illuminacõis qui exiuit a
prẽ· Ergo ad thema Exiui a prẽ
et veni in mũdum

In diebus rogationũ.

Sermo·xxxiiij·

Petite et dabit᷑ vob̄ Luce
xvi· Nos videm᷒ qñ ali
quis hõ multũ eſurit et
nõ habet cibũ: et nõ habet etiam
vnde debꝫ viuere. quia ait dauid
Panis cor hoĩs ꝯfirmat· et q̃ tũc
daret ſibi vnũ panẽ plus ipſũ le
tificaret q̃ꝫ tẽpore abundãtie da-
ret ſibi totã domũ Et ſpecialit̓ qñ
talis habꝫ puulos vel ei᷒ amicus
venit et nihil habet: tũc hõ tribu
latur magis᷒ propt̓ amicũ vl̓ puu
los q̃ꝫ de ſeipõ Jdo ait iheremias·
puuli petierũt panẽ et nõ erat q̃
frãgeret eis Ita ſpũalr̄ xp̄s hꝫ in
h̄ mũdo multos puulos. i. hoĩes
fideles in ip̄m credẽtes: et ſpecia-
liter paupes ſũt puuli criſti· qm̄
ip̄oꝝ eſt regnũ celoꝝ· et q̃ illis h̄
ſubueñit tanq̃ filijs et amicis xp̄i
⁊ quicq̃d eis fecerit: xp̄õ in propa
pſona facit Vnde ip̄e ait mathei·
Qd̓ vni ex minimis mei᷒ feciſtis
mihi feciſtis Mittit ergo eos ad
petendum· Et qui eis hic ſubue-
nit in modico in preſenti vita ma
gis letificat et propam aĩam: q̃ꝫ
poſt hanc vitam vel tampoȓ mor
tis: vel poſt mortẽ daret ꝑ criſto
totam domũ· Et ideo ait in verbo
thematis Petite ⁊ accipietis: vt
qui ſubueñit ꝓrio propter deum
quicquid petit pro ſalute anime
ſue ĩpetrabit. ⁊ hoc patet in euã
gelio hodierno

Jxit·J·d·ſ·pabolā hanc
Quis vr̄m habȝ amicū:
⁊ venit ad illū in nocte ⁊
dt. Amice bone ſurge ⁊ accōmo-
da m̄i tres paneˢ q̄a amicus meꝰ
venit: et nō habeo qđ ponā ante
illum Et deintus reſpondēs dicit
Jam oſtiū meū clauſū eſt et puei
mei ſūt in cubili: nō poſſum ſurgē
et ille pulſat pſeuerās ⁊ petit ite
rum Tandē ſurgit propť īprobi
tatē: et dabit illi quotq̄t habȝ ne
ceſſarios: ipē bn̄facit Sȝ ego dico
voƀ petite et dabitꝛ voƀ. pulſate
et apietꝛ vobis· q̄rite ⁊ iuenietis·
Oīs eīn q̄ petit pro ſalute aīe ac
cipit Et qui q̄rit grām iueniet Et
apietꝛ porta ſalutis aīe pulſanti:
p orōes· et p bonas operacōnes
Quis aūt ex voƀ prēm petit pa
nē· videlicȝ naturalē prēm pro na
turali pane. Nunq̄d dabit illi la
pidē? Certe nō· Aut petit a prē
piſcem· nūquid dabit filio petēti
piſcē ſerpētem. Aut ſi filiꝰ a prē
petit ouē: nūquid dabit illi ſcor-
pionē p oue· certe nō· q̄a ē pr̄ na
turalꝛ· Si gͦ vos cū ſitis naturalit
mali et bene noſcitis bō data voƀ
a deo dare filijs vr̄is q̄nto magiˢ
pr̄ veſter celeſtiˢ de celo dabit ſpi
ritū bonū grē et veritatis ⁊ vitam
eternā poſt hāc vitā dabit petē
tibus eū· Ergo ad thema· petite
et dabitꝛ vobis. Debemꝰ āt petē
q̄tuor· Primo p pecōꝝ remiſſiōe
Vn̄ ait dauid in pſalmo petēdo·
Miſerē mei deꝰ ſcđȝ magnā miſe

ricordiā tuā· Secūdo pro gratie
infuſione Tercio pro eterna mā
ſione· Quarto pro tribulacōnis
liberacōne· Primo dico q̄ vnuſ
quiſqȝ fidelꝭ debȝ petere pro pcā
remiſſiōe. Vn̄ dđ. Oēs iniq̄tates
meas dele petendo miſericordiā.
Nam videmꝰ quādo hō eſt in vi
culis petit pro liberacōne: vt pa
tet de ioſep ī geneſi· q̄ ioſeph in
egipto ſedebat in captiuitate et
pincerna pharaonis ſedebat cū
eo ⁊ ille liberabatur Tūc petiuit
ioſeph pincernam dicēs Peto te
memento mei: vt ſuggeras id eſt
ꝯſulas pharaoni vt etiā me edu
cat de iſto carcere. Jta ſpiritualit
hō in pcās mortalibꝫ eſt in carcē
pharaonis· i· dyaboli· Debȝ igitꝛ
petere picernam altiſſimi regis
videlicet criſtū qui poteſt nobis
ꝓpinare de cellario dilectōnis gra
tiam et miſericordiā. Vnde ait aīa
in cantí· Jntroduxit me rex in cel
lam vinariā. ordinauit in me cari
tatē: ⁊ exaudit et liberat de vincu
lo mortis peccatorē vt poſſet di-
cere· Laqueus cōtritus eſt ⁊ nos
liberati ſumꝰ Jtē in pſalmo· Aīa
noſtra ſicut paſſer erepta ē de la-
queo venātium. Jtē videmus q̄n
hō eſt infirmꝰ: et ſcit mediců qui
poteſt ipm ſanare: certe petit eū
diligent vt ſanet Jta hō cognoſ
cens ſe in aīa īfirmū petit medicū
p ſalute aīe ſue· Sic dicit dauid
in p̄s· Miſerere mei dn̄e qm̄ īfir
mus ſū ſana me qm̄ ꝯturbata ſc̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sed heu multi ſūt qui petūt qđ
eſt ꝯtra ſalutē aīe ſue: et iſti non
exaudiūtur· Huiꝰ legimꝰ figurā
in q̄rto regū· Salomon ſedebat
in throno grē dans oībꝰ petenti
bus quicq̄d petebāt· Sed venit
frater ſuus adonias et petiuit vt
daret ſibi pulchrā puellam vir-
ginē paupculam vt ipſam viola
ret Reſpōdit ſalomō q̄muis fuit
frater ſuus· in hac peticōne nō ex
audiā te· quia petis cōtra hono-
rem regni· Dicēs. nūquid ego ſū
rex et frater meꝰ es genē regali.
petis ꝓ filia ruſtici: Species eiꝰ
decepit te: ideo nō exaudiam te· ꝛ
negauit· Ita moralit' xp̄s dn̄s
noſter ſalomone ſapientioꝛ· ſalo
mone ditioꝛ ꝛ nobilioꝛ: ſicut ipſe
ait in euāgelio· Pluſq̄m ſalomō
h· i· xp̄c ergo ſedet iam in ſolio ꝛ
throno grē Sic dt apl's paulus
ad choꝛi· Accedēs cū fiducia ad
thronū grē. Sed q̄n peccōr petit:
vel hō iuſtus qđ eſt cōtra ſalutē
aīe tūc ait dn̄s ſicut ſalomō. Fra
ter meꝰ es ſcd̄m humanā naturā
quā propt' te aſſumpſi. attēde q̄
nō petas qđ ſit cōtra regnū eter-
nū ꝛ ꝓpriam ſalutē: ſed pete li
cita· videlicet· peccati remiſſionē·
aīe ſalutē: et te exaudiet· Multi
ſunt qui petūt pro mille marcis·
Alius petit pro vxore pulchra.
Alius pro pulchritudīe. ſed deꝰ
illos nō audit. q̄a dicit ſacra ſcrip
tura. Deꝰ nō exaudit peccōres in
hac peticōne cōtra ꝓpriam ſalu
tem Sed deꝰ exaudit peccatorēs:
quādo petunt ꝓ remiſſiōe· vt pa
tet in euāgelio luce de publicano
dicente Deus propiciꝰ eſto mihi
peccatori Secūdo debet hō pe
tere pro gratia Nam ſine gratia
eſt hō quaſi mortiꝰ imago nō ha
bens dolorē neqꝫ decorē Item eſt
anima ſine gratia ſicut tabula raſa·
Itē ſine gratia eſt ſicut terra ſine
aqua Ideo petamꝰ gratiā diuinā
Nam meliꝰ eſt habere gratiā di
uinā: q̄ hr̄e theſaurū totiꝰ mūdi
Et ideo multi habuerūt theſau-
ros magnos et nō grām diuinā: ido
damnati ſūt Sicut nabuchodo-
noſoꝛ rex magnꝰ. Item allexan
der diues Itē melius eſt homini
dei grām habere q̄ omnē ſapien
tiam totiꝰ mūdi Et ideo multi ha
buerūt ſapientiā et nō grām dei·
ideo perierūt Sicut ſalomon qui
fuit ſapientioꝛ totiꝰ mūdi: tamen
propter peccatū perdidit grām
ſimul et ſapientiā et ſapiētia nō
liberat hominē in ira diſtricti iudi
cij: ſed gratia liberat hominē ꝛ ſe
cure ſtabit Itē meliꝰ eſt homini
habere gratiā: q̄m habere lōgam
vitā. Et ideo ſancti martires· pro
phete· apoſtoli. doctores· et vir-
gines magis elegerūt moꝛi et per
dere vitam coꝛporalē: q̄m ꝑdere
gratiā dei. Vnde quādo eis inter
duo dabatur vt vnum elegerēt·
aut moꝛi· aut ydola adoꝛare aut
criſti grām negare Reſpōderūt·
magis eligimꝰ moꝛi q̄m perdere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

grām Jdeo mortem nō timuerūt
qn̄ i ſe grām ſciuerūt Petat ergo
hō pro grā diuina· qꝛ grā diuina ſeqꝛ
dat aīam ſic pluuia terrā Vn̄ ait
zacharias Petite a dn̄o pluuiam
ſerotinā: ⁊ imbrē matutinū vt t̄ra
repleatur fructibꝫ id eſt petite ꝓ
gratia dei in p̄ſenti et pro gloria
in futuro· vt terra aīe vrē replea
tur fructibꝫ bonorū operum Itē
petat hō pro gratia diuina· quia
dirigit hominē in viam rectam.
Unde ait thobias ſenior ad filiū
ſuū. Fili mi in omni tēpore bene-
dic deū: et pete ab eo vt dirigat
vias tuas· Itē petat ꝓ grā diui
na quia hominē confortat Unde
ait paulus Gratia dei ſum id qđ
ſum et grā eiꝰ ſemꝑ in me manet
Tercio hō fidelis debꝫ petere: nō
ꝓ auro neqꝫ pro argento: neqꝫ
ꝓ longa vita ſed ꝓ eterna man-
ſione· quia ſcđm paulū· Nō ha-
bemus hic manentē ciuitatē ſed
futurā inq̄rimus. Ideo ꝓ gaudio
ſuꝑne ciuitatis petamus vt dicit
xp̄us in euāgelio Johānis· xvi.
Petite et accipietis vt gaudium
veſtrū plenum ſit· Iſtud gaudiū
ↄſiſtit in tribꝫ. Primo in dei viſio
ne· Unde ait apl̄us· Nūc autē vi
demus ꝑ ſpeculū ⁊ in enigmate·
Tūc autē in celeſti gaudio vide
bimꝰ facie ad faciē In q̄ facie vi-
demus p̄terita· p̄ſentia· et futura
tanq̄m in ſpeculo claritatis. ⁊ iſta
facies illuīnat totū celū q̄ nō in
diget ſole neqꝫ luna Scđo ↄſiſtit

in ꝓp̄a btificacōe Vn̄ yſā· Leti
cia ſempit̄na ſuꝑ capita eoꝝ: gau
diū ⁊ exultacōez obtinebūt. quia
corpꝰ glificatꝰ Et q̄tuor dotes ī re
ſurrectōe accipiet aīa cū corꝑe aſ
ſūpto videlꝫ. claritatē q̄ ſplēdet· ſb
tilitatē· q̄a ſic mens hōis ſubtił ē
ex ꝑte aīe· iā ē in rō· iam ī ihꝛlm·
iam ē in fine mūdi: ita tūc ſubtile
erit corpꝰ cū aīa ī illa māſiōe Im
paſſibilitatē accipiet· q̄a nunq̄m
ampliꝰ pati p̄t. vt đt iob· in apo.
Neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit vlt̄
q̄ p̄ᵒ abierūt Agilitas. q̄a non p̄t
īcludi in aliq̄ loco. et ſic gaudiū ē
plenū in ꝓp̄a btificacōe Tercō
cōſiſtit in iocūda ſocietate Vn̄ in
p̄s. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū hi
tare frēs in vnū Ibi hō cū angeł
hitat in pulchritudīe pacis Ibi ē
ſanitas ſine dolorē Ibi ē reqēs ſine
laborē Ibi eſt pax ſine diſcordia·
Ibi ē gaudiū ſine triſticia Ibi ē vi
ta ſine morte· Ergo dico q̄ dēmꝰ
petē ꝓ et̄na māſione Nā in iſta
māſione p̄nti eſt diſcordia abſqꝫ
pace. mors ſine vita· triſticia ſine
gaudio. labor abſqꝫ reqe· ac infir
mitas ↄtīua ſine ſanitate Q̄rto
dico q̄ debemꝰ petē ꝓ tribulatio
nū liberacōne· q̄a eccā diuſimode
tribulatꝰ· nūc ꝑ famē nūc ꝑ peſti
lētiā. nūc ꝑ guerras Idō ſcī p̄rēs
illas rogacōes bina vice inſtitue
rūt in āno· p̄mo in die marci· ⁊ h̄
đr rogatio maior eo q̄ btūs gre
goriꝰ papa in Rō p̄ᵒ īſtituit ꝓpt̄
magnā cauſā· Nā in die paſche

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

homĩes ↄmunicabãt ⁊ ĩmediate
ad pctã p̃ſtina redibant. propt
qđ deꝰ miſit magnã plagã. Nã
qñ ſternutabant.i.pruyſten.vel
oſcitabãt.i. geendẽ. moriebãtur.
propt qđ qñ aliq̃s ſternutabat
alius h̄ vidẽs dixit. Deꝰ adiuuet
te. Jdeo beatus gregorius in die
marci inſtituit: vt hoĩes ieiuna-
rent et orarẽt et cũ crucibꝫ dñ̄ et
vexillꝭ orando circuirent Et poſtq̃
ꝓceſſio fuit facta vidit in caſtro
tibeim angelũ ſtantẽ cum gladio
cruentato quẽ in vaginã miſit in
ſignũ ceſſacõis iſtiꝰ plage. Se
cunda ratio grẽ q̃ fit in iſtiˢ diebꝫ
fuit inſtituta in vienna q̃ eſt ciui-
tas in auſtria wene in oeſtriche.
Nam ibi fuit magna plaga circa
iſtud tps q̃a terremotꝰ ſepe ve-
nit: et mlte domꝰ corruerũt. Jtẽ
grãdo frumẽta ſepe deſtruxit Jtẽ
multoꝝ demonũ clamor horribilꝭ
audiebatᷣ in aere Jtẽ aliqñ demo
nes intrabãt lupos et mltos ho-
mines necauerũt. Sꝫ mamertus
ep̄us illius regionis et ciuitatis
mandauit et rogauit: et inſtituit
hos tres dies ieiunaẽ ⁊ orare et
ꝓceſſiõeˢ cũ crucibꝫ ⁊ vexillis cir
cuire et ſtatim ceſſauit plaga illa
Jn hijs ꝓceſſionibꝫ portãtur cru
ces cũ vexillis: ſicͭ in antiq̃ lege qñ
ppꝭs dñ̄ debebat pugñre et inimi-
cos fugaẽ: acceperũt vexilla ⁊ tu
bas. ⁊ cantabant canticũ dñ̄ Jta
mõ accipiamꝰ cruces pro vexillo
ↄtra dyabolum. ⁊ tubas ↄtra pla
gas vt demoneˢ audiãt ⁊ fugiãt
et cantꝰ ſignificat cantũ angeloꝝ
videlicꝫ. Sancte deꝰ. ſcẽ fortis. ſcẽ
ĩmortalis. Et iſte cantus fuit ab
ãgelꝭ reuelatꝰ et doctus Vñ dicit
iohẽs damaſcenꝰ. Cũ apđ ciui-
tatẽ ↄſtãtinopolim ꝓceſſio iſtis
diebꝫ fierꝫ: quidã ſcolarˢ iuuenis
de medio ppłi ex̃ ꝓceſſionẽ p ãge
los in celũ ductus eſt: ⁊ ãgeli do
cuerũt iuuenẽ cantũ iſtũ quẽ can
tant ſcholares in iſta ꝓceſſione
videlꝫ. ſcẽ deꝰ. ſcẽ fortis. ſcẽ ĩmor-
talis Deinde iuuenis rediẽs cãta
uit ac alios docuit. Et ſic oĩs tri-
bulatio ceſſauit Sꝫ tñ hodie mlti
ſũt in ꝓceſſioibꝫ iſtis q̃ vertũt h̄
in riſũ ⁊ iocũ. Jdeo deus heu pla
gat mundũ Petamꝰ igitᷣ deuote
ꝓ hijs q̃tuor ſcꝫ pro pccĩ remiſ-
ſione. pro grẽ infuſione. pro etni
gaudij manſiõe. pro tpalꝭ tribu-
lacõis ceſſatione. Ergo ad the-
ma. petite et dabitur vobis Qđ
nobis preſtare ⁊c.

Jn aſcẽſione dñ̄. ſermo. xxxv

Aſſũptꝰ ẽ ihus in celũ. ſe
det a dextris dei. Marci
xvi. Ariſtot. dt q͛ omne
g̃ue deorſũ: et oẽ leue ſurſũ. et tñ
g̃ue nõ p̃t ſup̃ eleuari ñ mediãte
inſtrumẽto Quatuor aũt ſũt in
ſtrumẽta p q̃ graue ſurſũ eleuatᷣ
Primũ ẽ v̈tus iſerior vt radix in
tra q̃ tanq̃ cũ inſtrumẽto eleuat
arborẽ in altũ Secundũ eſt v̈tus
ſupior actiua. vt ſol attrahit hu
mores de t̃ra in altũ. Tercium eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf